

Current Jewish Questions

Segulot, Simmanim and Superstitions 2

I. Improper appeals to Hashem

A. Healing

<p>1. M. Sanhedrin 10:1 All Israel have a portion in the world to come, for it is written, thy people are all righteous; they shall inherit the land for ever, the branch of my planting, the work of my hands, that I may be glorified.’ but the following have no portion therein: he who maintains that resurrection is not a biblical doctrine, the Torah was not divinely revealed, and an epikoros. R. Akiba added: one who reads uncanonical books, also one who whispers [a charm] over a wound and says, I will bring none of these diseases upon thee which I brought upon the Egyptians: for I am the lord that heals thee.’ (Shemot 15:26) Abba Saul says: also one who pronounces the divine name as it is spelled.</p>	<p>1. משנה סנהדרין י:א כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר (ישעיה ס') ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשי ידי להתפאר ואלו שאין להם חלק לעולם הבא האומר אין תחיית המתים מן התורה ואין תורה מן השמים ואפיקורס רבי עקיבא אומר אף הקורא בספרים החיצונים והלוחש על המכה ואומר (שמות ט"ו) כל המחלה אשר שמתני במצרים לא אשים עליך כי אני ה' רפאך אבא שאול אומר אף ההוגה את השם באותיותיו:</p>
<p>2. B. Sanhedrin 101a ALSO ONE WHO WHISPERS OVER A WOUND etc. R. Johanan said: But only if he expectorates in doing so because the Divine Name may not be expressed in conjunction with exhortation. It has been said, Rav declared: Even [the verse], When the plague of leprosy [etc.]; (Vayikra 13:9 – no mention of God's name). R. Hanina said: Even, And he called unto Moses (with implication that reading verses heals).</p> <p>Our Rabbis taught: One may oil and massage the bowels [of an invalid] on the Sabbath, and snakes and serpents may be charmed [to render them tame and harmless] on the Sabbath, and an article may be placed over the eye on the Sabbath [to protect it]. R. Simeon b. Gamaliel said: This applies only to articles which may be handled; but those which may not be handled are forbidden; nor may demons be consulted on the Sabbath. R. Jose said: This is forbidden even on week-days. R. Huna said: The halachah is not as R. Jose, and even he said it only on account of its danger, as in the case of R. Isaac b. Joseph, who was</p>	<p>2. תלמוד בבלי סנהדרין קא:א הלוחש על המכה וכו'. אמר רבי יוחנן: וברוקק בה, לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה. איתמר, רב אמר: אפילו נגע צרעת. רבי חנינא אמר: אפילו ויקרא אל משה. תנו רבנן: סכין וממשמשין בבני מעיים בשבת, ולוחשין לחישת נחשים ועקרבים בשבת, ומעבירין כלי על גב העין בשבת. אמר רבן שמעון בן גמליאל: במה דברים אמורים - בכלי הניטל, אבל בכלי שאינו ניטל - אסור. ואין שואלין בדבר שדים בשבת. רבי יוסי אומר: אף בחול אסור. אמר רב הונא: (אין) הלכה כרבי יוסי. ואף רבי יוסי לא אמרה אלא משום סכנה, כי הא דרב יצחק בר יוסף דאיבלע בארזא, ואתעביד ליה ניסא פקע ארזא ופלטיה. תנו רבנן: סכין וממשמשין בבני מעיים בשבת, ובלבד שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול. היכי עביד? רבי חמא ברבי חנינא אמר: סך, ואחר כך ממשמש. רבי יוחנן אמר: סך וממשמש בבת אחת. תנו רבנן: שרי שמן ושרי ביצים - מותרין לשאול בהן, אלא מפני</p>

<p>swallowed up in a cedar tree, but a miracle was wrought for him, the cedar splitting and casting him forth. (He consulted a demon, which turned itself into a tree and swallowed him; it was only through a miracle that he escaped.)</p> <p>Our Rabbis taught: it is permitted to consult by a charm the spirits of oil or eggs, but that they give false answers. Incantations are made over oil contained in a vessel, but not in the hand; therefore one may anoint with the latter, but not with the former.</p> <p>R. Isaac b. Samuel b. Martha chanced upon a certain inn. Some oil was brought to him in a vessel, with which he rubbed himself, whereupon blisters broke out on his face. He then went out to the market place, and was seen by a woman who observed: 'I see here the blast of Hamath.' (Name of a demon)</p>	<p>שמכזבין. לוחשין על שמן שבכלי, ואין לוחשין על שמן שביד. לפיכך סכין משמן שביד, ואין סכין משמן שבכלי. רב יצחק בר שמואל בר מרתא איקלע לההוא אושפיזא, אייתי ליה מישחא במנא, שף - נפקן ליה צימחי באפיה. נפק לשוק, חזייתה ההיא איתתא. אמרה: זיקא דחמת קא חזינא הכא.</p>
<p>3. B. Shavuot 15b AND WITH SONG. Our Rabbis taught: The song of thanksgiving was [accompanied by] lutes, lyres, and cymbals at every corner and upon every great stone in Jerusalem; and [the psalm] is intoned; I will extol Thee, O Lord, for Thou hast raised me up etc.; and the song against evil occurrences, and some call it the song against plagues. He who calls it [the song] against plagues [does so] because it is written: neither shall any plague come nigh thy tent; and he who calls it [the song] against evil occurrences [does so] because it is written: a thousand may fall at my side; [that is to say, this psalm] is intoned: O thou who dwellest in the secret place of the Most High, and abidest in the shadow of the Almighty, till for thou hast made the Lord who is my refuge, even the Most High, thy habitation; and then again [this psalm] is intoned; A Psalm of David, when he fled from Absalom his son. Lord, how many are mine adversaries become! till Salvation belongeth unto the Lord; Thy blessing be upon Thy people. Selah.</p> <p>R. Joshua b. Levi recited these verses when retiring to sleep. How could he do so? Did not R. Joshua b. Levi [himself] say it is prohibited to heal oneself with words of the Torah? — To protect oneself is different. Well then, when he said it is prohibited, [he meant] where there is [already] a wound. If there is a</p>	<p>3. תלמוד בבלי שבועות טו:ב ובשיר. ת"ר: שיר של תודה - בכנורות ובנבלים ובצלצלים על כל פינה ופינה ועל כל אבן גדולה שבירושלים, ואומר +תהלים ל' + ארוממך ה' כי דליתני וגוי, ושיר על פגעים, ויש אומרין: שיר של נגעים. מאן דאמר דנגעים, דכתיב: +תהלים צ"א+ ונגע לא יקרב באהלך, ומאן דאמר פגעים, דכתיב: +תהלים צ"א+ יפול מצדך אלף. ואומר +תהלים צ"א+ יושב בסתר עליון בצל שדי יתלונן עד +תהלים צ"א+ כי אתה ה' מחסי עליון שמת מעונך, וחוזר ואומר +תהלים ג'+ מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו, ה' מה רבו צרי עד לה' ישועה על עמך ברכתך סלה. רבי יהושע בן לוי אמר להו להני קראי וגאני. היכי עביד הכי? והאמר ר' יהושע בן לוי: <u>אסור להתרפאות בדברי תורה!</u> להגן שאני. ואלא כי אמר אסור - דאיכא מכה, אי דאיכא מכה אסור ותו לא? והתנן: הלוחש על המכה - אין לו חלק לעולם הבא! הא איתמר עלה, א"ר יוחנן: ברוקק שנו, לפי שאין מזכירין שם שמים על הרקיקה</p>

<p>wound, is it merely prohibited, and nothing else? Surely, we have learnt: He who utters an incantation over a wound has no portion in the world to come! — But it has been taught with reference to this; R. Johanan said: They taught [this law only] if he spits, for the Name of Heaven must not be mentioned in connection with spitting.</p>	
--	--

B. Honi

<p>4. M. Ta'anit 3:8 The alarm is sounded on account of any visitation, which comes upon the community except on account of an over-abundance of rain. It happened that the people said to Honi the circle drawer, pray for rain to fall. He replied: go and bring in the ovens [on which you have roasted] the paschal offerings so that they do not dissolve. He prayed and no rain fell...what did he do? He drew a circle and stood within it and exclaimed, master of the universe, thy children have turned to me because they believe me to be as a member of thy household; I swear by thy great name that I will not move from here until thou hast mercy upon thy children. Rain then began to drip, and thereupon he exclaimed: it is not for this that I have prayed but for rain [to fill] cisterns, ditches and caves. The rain then began to come down with great force, and thereupon he exclaimed; it is not for this that I have prayed but for rain of benevolence, blessing and bounty. Rain then fell in the normal way until the Israelites in Jerusalem were compelled to go up [for shelter] to the temple mount because of the rain. They came and said to him: in the same way as you have prayed for [the rain] to fall pray [now] for the rain to cease. He replied: go and see if the stone of claimants has been washed away. Thereupon Simeon b. Shetah sent to him [this message]: were it not that you are Honi I would have placed you under the ban, but what can I do unto you who importune God and he accedes to your request as a son that importunes his father and he accedes to his request; of you scripture says, let thy father and thy mother be glad, and let her that bore thee rejoice.</p>	<p>4. משנה תענית ג:ח על כל צרה שלא תבא על הצבור מתריעין עליהן חוץ מרוב גשמים מעשה שאמרו לו לחוני המעגל התפלל שירדו גשמים אמר להם צאו והכניסו תנורי פסחים בשביל שלא ימוקו התפלל ולא ירדו גשמים מה עשה עג עוגה ועמד בתוכה ואמר לפניו רבונו של עולם בניך שמו פניהם עלי שאני כבן בית לפניך נשבע אני בשמך הגדול שאיני זו מכאן עד שתרחם על בניך התחילו גשמים מנטפין אמר לא כך שאלתי אלא גשמי בורות שיחין ומערות התחילו לירד בזעף אמר לא כך שאלתי אלא גשמי רצון ברכה ונדבה ירדו כתיקנן עד שיצאו ישראל מירושלם להר הבית מפני הגשמים באו ואמרו לו כשם שהתפללת עליהם שירדו כך התפלל שילכו להן אמר להן צאו וראו אם נמחת אבן הטועים <u>שלח לו שמעון בן שטח אלמלא חוני אתה גוזרני עליך נידוי אבל מה אעשה לך שאתה מתחטא לפני המקום ועושה לך רצונך כבן שהוא מתחטא על אביו ועושה לו רצונו ועליך הכתוב אומר (משלי כ"ג) ישמח אביך ואמך ותגל יולדתך :</u></p>
--	--

II. Acknowledgement of Special Divine Knowledge

<p>5. B. Berachot 55a Rav Judah said in the name of Rav: Bezalel knew how to combine the letters by which the heavens and earth were created. It is written here, And He hath filled him with the spirit of God, in wisdom and in understanding, and in knowledge, and it is written elsewhere, The Lord by wisdom founded the earth; by understanding He established the heavens, and it is also written, By His knowledge the depths were broken up.</p>	<p>5. תלמוד בבלי ברכות נה:א אמר רב יהודה אמר רב: יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים וארץ. כתיב הכא + שמות ל"ה+ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת, וכתיב התם + משלי ג' + ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה וכתיב + משלי ג' + בדעתו תהומות נבקעו</p>
---	---

III. Simmanim – Passive Perspective

<p>6. M. Berachot 5:5 If one makes a mistake in his tefillah it is a bad sign for him, and if he is a reader of the congregation it is a bad sign for those who have commissioned him, because a man's agent is equivalent to himself. It was related of R. Hanina ben Dosa that he used to pray for the sick and say, this one will die, this one will live. They said to him: how do you know? He replied: if my prayer comes out fluently, I know that he is accepted, but if not, then I know that he is rejected.</p>	<p>6. משנה ברכות ה:ה <u>המתפלל וטעה סימן רע לו ואם שליח צבור הוא סימן רע לשולחיו מפני ששלוחו של אדם כמותו אמרו עליו על רבי חנינא בן דוסא כשהיה מתפלל על החולים ואומר זה חי וזה מת אמרו לו מנין אתה יודע אמר להם אם שגורה תפלתי בפי יודע אני שהוא מקובל ואם לאו יודע אני שהוא מטורף:</u></p>
---	--

IV. Prescriptions For and Against Simmanim

<p>7. B. Pesahim 50b He who does work on the eve of the Sabbath and on the eve of Festivals from minhah and onwards, and at the termination of the Sabbath or at the termination of a Festival, or at the termination of the Day of Atonement, or wherever there is the [least] suspicion of sin, which is to include a public fast, will never see the sign of a blessing.</p>	<p>7. תלמוד בבלי פסחים נ:ב <u>העושה מלאכה בערבי שבתות וימים טובים, מן המנחה ולמעלה - אינו רואה סימן ברכה לעולם. - התם מן המנחה ולמעלה הוא דאסור, סמוך למנחה - לא. הכא - מחצות. אי נמי: התם - סימן ברכה הוא דלא חזי, אבל שמותי - לא משמתינן ליה.</u></p>
<p>8. B. Ta'anit 30b R. Akiba says: Any one who does work on the Ninth of Ab will never see in his work any sign of blessing. And the Sages say: Any one who does work on the Ninth of Ab and does not mourn for Jerusalem will not share in her joy, as it is said, Rejoice ye with Jerusalem, and be glad with her, all ye that love her; rejoice for joy with her, all ye that mourn for her. From this originates what they [the Rabbis] have said: Everyone who mourns for Jerusalem merits to share</p>	<p>8. תלמוד בבלי תענית ל:ב <u>רבי עקיבא אומר: כל העושה מלאכה בתשעה באב - אינו רואה סימן ברכה לעולם. וחכמים אומרים: כל העושה מלאכה בתשעה באב ואינו מתאבל על ירושלים - אינו רואה בשמחתה, שנאמר + ישעיהו ס"ו+ שמחו את ירושלים וגילו בה כל אהביה שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה. מכאן אמרו: כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה, ושאינו מתאבל על ירושלים - אינו רואה בשמחתה.</u></p>

<p>in her joy, and any one who does not mourn for her will not share in her joy.</p>	
<p>9. B. Avoda Zara 19a And he shall be like a tree transplanted by streams of water (Tehillim 1:3) — Those of the school of R. Jannai said: ‘a tree transplanted,’ not ‘a tree planted’ — [which implies that] whoever learns Torah from one master only will never achieve great success. Said R. Hisda to the Rabbinic students: I have a mind to tell you something, though I fear that you might leave me and go elsewhere: ‘Whoever learns Torah from one master only will never achieve great success.’</p>	<p>9. תלמוד בבלי עבודה זרה יט:א והיה כעץ שתול על פלגי מים - אמרי דבי ר' ינאי: כעץ שתול ולא כעץ נטוע, כל הלומד תורה מרב אחד - אינו רואה סימן ברכה לעולם</p>
<p>10. B. Sanhedrin 92a R. Eleazar also said: Whoever does not benefit a scholar with his goods will never see a sign of blessing, as it is written, ‘There be none [sarid] that remaineth to eat it; therefore shall he not hope for prosperity. now ‘sarid’ refers to none but the scholar, as it is written, And in those left whom the Lord shall call. R. Eleazar also said: He who leaves no bread on the table [at the end of his meal] will never see a sign of blessing, as it is written, ‘There be none of his meat left; therefore shall he not hope for his prosperity</p>	<p>10. תלמוד בבלי סנהדרין צב:א ואמר רבי אלעזר: כל שאינו מהנה תלמידי חכמים מנכסיו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר +איוב כ"ו אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו, אין שריד אלא תלמידי חכמים, שנאמר ובשרידי אשר ה' קרא. ואמר רבי אלעזר: כל שאינו משייר פת על שלחנו - אינו רואה סימן ברכה לעולם, שנאמר אין שריד לאכלו על כן לא יחיל טובו</p>
<p>11. B. Ketuvot 103b But did not R. Hiyya state, ‘On the day on which Rabbi died holiness ceased?’ — Reverse [the names]. But has it not been taught: When Rabbi fell in R. Hiyya entered into his presence and found him weeping. ‘Master’, he said to him, ‘Why are you weeping? Was it not taught: [If a man] dies smiling it is a good omen for him, if weeping it is a bad omen for him; his face upwards it is a good omen, his face downwards it is a bad omen; his face towards the public it is a good omen, towards the wall it is a bad omen; if his face is greenish it is a bad omen, if bright and ruddy it is a good omen; dying on Sabbath Eve is a good omen, on the termination of the Sabbath is a bad omen; dying on the Eve of the Day of Atonement is a bad omen, on the termination of the Day of Atonement is a good omen; dying of diarrhea is a good omen because most righteous men die of diarrhea?’ And the other replied, ‘I weep on [account of my impending separation from] the Torah and the commandments’</p>	<p>11. תלמוד בבלי כתובות קג:ב והתניא: כשחלה רבי, נכנס ר' חייא אצלו ומצאו שהוא בוכה, אמר לו: רבי, מפני מה אתה בוכה? והתניא: מת מתוך השחוק - סימן יפה לו, מתוך הבכי - סימן רע לו; פניו למעלה - סימן יפה לו, פניו למטה - סימן רע לו; פניו כלפי העם - סימן יפה לו, כלפי הכותל - סימן רע לו; פניו ירוקין - סימן רע לו, פניו צהובין ואדומים - סימן יפה לו; מת בע"ש - סימן יפה לו, במו"ש - סימן רע לו; מת בערב יוהכ"פ - סימן רע לו, במוצאי יוהכ"פ - סימן יפה לו; מת מחולי מעיים - סימן יפה לו, מפני שרובם של צדיקים מיתתן בחולי מעיים! א"ל: אנא אתורה ומצות קא בכינא!</p>

12. B. Pesahim 50b

Our Rabbis taught: He who looks to the earnings of his wife or of a mill will never see a sign of blessing. 'The earnings of his wife' means [when she goes around selling wool] by weight. '[The earnings of] a mill' means its hire. But if she makes [e.g., woollen garments] and sells them, Scripture indeed praises her, for it is written, she maketh linen garments and selleth them.

Our Rabbis taught: He who trades in cane and jars will never see a sign of blessing. What is the reason? Since their bulk is large, the [evil] eye has power over them.

Our Rabbis taught: Traders in market-stands and those who breed small cattle, and those who cut down beautiful trees, and those who cast their eyes at the better portion, will never see a sign of blessing. What is the reason? Because people gaze at them.

Our Rabbis taught: Four perutoth never contain a sign of blessing: the wages of clerks, the wages of interpreters, the profits of orphans, and money that came from oversea countries. As for the wages of interpreters, that is well, [the reason being] because it looks like wages for Sabbath [work]; orphans money too, because they are not capable of renunciation; money which comes from overseas, because a miracle does not occur every day. But what is the reason for the wages of writers? — Said R. Joshua b. Levi: The men of the Great Assembly observed twenty-four fasts so that those who write Scrolls, tefillin and mezuzoth should not become wealthy for if they became wealthy they would not write.

Our Rabbis taught: Those who write Scrolls, tefillin, and mezuzoth, they, their traders and their traders' traders, and all who engage [in trade] in sacred commodities, which includes the sellers of blue wool, never see a sign of blessing. But if they engage [therein] for its own sake, they do see [a sign of blessing].

12. תלמוד בבלי פסחים נ:ב

תנו רבנן: המצפה לשכר אשתו, וריחים - אינו רואה סימן ברכה לעולם. שכר אשתו - מתקולתא. ריחייא - אגרתא. אבל עבדה ומזבנה - אישתבוחי משתבח בה קרא, דכתיב +משלי לא+ סדין עשתה ותמכר. תנו רבנן: המשתכר בקנים ובקנקנים - אינו רואה סימן ברכה לעולם. מאי טעמא? כיון דנפיש אפחזייהו - שלטא בהו עינא. תנו רבנן: תגרי סימטא, ומגדלי בהמה דקה, וקוצצי אילנות טובות, ונותנין עיניהן בחלק יפה - אינו רואה סימן ברכה לעולם. מאי טעמא? דתהו ביה אינשי. תנו רבנן, ארבע פרוטות אין בהן סימן ברכה לעולם: שכר כותבין, ושכר מתורגמנין, ושכר יתומים, ומעות הבאות ממדינת הים. בשלמא שכר מתורגמנין - משום דמיחזי כשכר שבת. ומעות יתומים נמי - לאו בני מחילה נינהו. מעות הבאות ממדינת הים - משום דלאו כל יומא מתרחיש ניסא. אלא שכר כותבין מאי טעמא? - אמר רבי יהושע בן לוי: עשרים וארבע תעניות ישבו אנשי כנסת הגדולה על כותבי ספרים תפילין ומזוזות שלא יתעשרו, שאילמלי מתעשרין - אין כותבין. תנו רבנן: כותבי ספרים תפילין ומזוזות, הן ותגריהן ותגרי תגריהן, וכל העוסקין במלאכת שמים, לאיתויי מוכרי תכלת - אינן רואין סימן ברכה לעולם. ואם עוסקין לשמה - רואין.